

2. Interroga pro nobis Dominum, quia Nabuchodonosor rex Babylonis praeliatur adversum nos: si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua, & recedat a nobis.

3. Et dixit Ieremias ad eos: Sic dicetis Sedeciae:

4. Hæc dicit Dominus Deus Israël: Ecce ego convertam vasa belli, quæ in manibus vestris sunt, & quibus vos pugnatistis adversum regem Babylonis, & Chaldaeos, qui obsident vos in circuitu murorum: & congregabo ea in medio civitatis huius.

5. Et debellabo ego vos in manu extenta, & in brachio forti, & in furore, & in indignatione, & in ira grandi.

6. Et percussiam habitatores civitatis huius, homines & bestias pestilentiam magnam morientur.

7. Et post hæc ait Dominus: dabo Sedeciam regem Iuda, & servos eius, & populum eius, & qui derelicti sunt in civitate hac a peste & gladio, & fame, in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu inimicorum eorum, & in manu quærentium animam eorum, & percussiet eos in ore gladii, & non flectetur, neque parces, nec miserebitur.

8. Et ad populum hunc dices: Hæc dicit Dominus: Ecce ego do coram vobis viam vitæ, & viam mortis.

* Infr. 38. 9. Qui habitaverit in urbe hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autem egressus fuerit, & transfugerit ad Chaldaeos, qui obsident vos, vivet, & erit ei anima sua, quasi spoliolum.

10. Posui enim faciem meam super civitatem hanc in malum, & non in bonum, ait Dominus: in manu regis Babylonis dabitur, & exuret eam igni.

11. Et domui regis Iuda: Audite verbum Domini,

* Infr. 22. 12. domus David, hæc dicit Dominus: Iudicate manè iudicium, & eruite vi oppressum de manu calumniantis: ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum.

13. Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ atque campestris, ait Dominus: qui dicitis: Quis percussiet nos? & quis ingreditur domos nostras?

14. Et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus: & succendam ignem in saltu eius: & devorabit omnia in circuitu eius.

CAPUT XXII.

Hortatur regem Iuda & populum eius, ut faciant iudicium & iustitiam, quod omnia prosperè ipsis succedant; alioqui erunt omnes in direptionem: quodque Sellum sive Ioakim filius Iosia regis Iuda non sit in Ierusalem reversurus: increpat eos qui ex iniustitia adificiant, promittentes sibi felicitatem patrum iustorum: vaticinatur adversus impium Ioakim filium Iosia, quod sepultura sit cariturus, & huius filius impiissimus Iechonias cum matre ducendus in Babylonem, ibique moriturus.

1. Hæc dicit Dominus: Descende in domum regis Iuda, & loqueris ibi verbum hoc,

2. & dices: Audi verbum Domini rex Iuda, qui sedes super folium David: tu & servi tui, & populus tuus, qui ingredimini per portas istas.

3. Hæc dicit Dominus: Facite iudicium & iustitiam, & liberate vi oppressum de manu calumniatoris: & adventum, & pupillum, & viduam nolite contristare, neque opprimatis iniquè: & sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto.

4. Si enim facientes feceritis verbum istud: ingredientur per portas domus huius reges sedentes de genere David super thronum eius, & ascendentes currus & equos, ipsi & servi, & populus eorum.

5. Quod si non audieritis verba hæc: in memetipso iuravi, dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus hæc.

6. Quia hæc dicit Dominus super domum regis Iuda: Galaad tu mihi caput Libani: si non posuero te solitudinem, urbes inhabitabiles.

7. Et sanctificabo super te interficientem virum & arma eius: & succident electas cedros tuas, & præcipitabunt in ignem.

8. Et pertransibunt gentes multæ per civitatem hanc: & dicit unusquisque proximo suo: Quare fecit Dominus sic civitati huic grandi?

9. Et respondebunt: Eò quod dereliquerint pactum Domini Dei sui, & adoraverint deos alienos, & servierint eis.

10. Nolite flere mortuum, neque lugentis super eum fletu: plangite eum, qui egre-

Anno M. 3394.

Aut. Chr. 610.

* Ioachaz sive Sellum.

* Supr. 21. 12.

* Deut. 29. 24.

3. Reg. 9. 8.

* Iosiam regem optimum.

* sellum egreditur, quia non revertetur ultra, nec videbit terram nativitatis suæ.

11. Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium Iosia regem Iuda, qui regnavit pro Iosia patre suo, qui egressus est de loco isto. Non revertetur huc amplius:

12. sed in loco, ad quem transtuli eum, ibi morietur, & terram istam non videbit amplius.

13. Væ qui ædificat domum suam in iniustitia, & cœnacula sua non in iudicio: amicum suum opprimet frustra, & mercedem eius non reddet ei.

14. Qui dicit: Ædificabo mihi domum latam, & cœnacula spatiosa: qui aperit sibi fenestras, & facit laquearia cœdrina, pingitque sinopide.

15. Numquid regnabis, quoniam confers te cedro? pater tuus numquid non comedit & bibit, & fecit iudicium & iustitiam tunc cum bene erat ei?

16. Iudicavit causam pauperis & egeni in bonum suum: numquid non ideo quia cognovit me, dicit Dominus?

17. Tui verò oculi & cor ad avaritiam, & ad sanguinem innocentem fundendum, & ad calumniam, & ad cursum mali operis.

18. Propterea hæc dicit Dominus ad Ioakim filium Iosia regem Iuda: Non plangent eum: Væ frater & væ soror: non concrepabunt ei: Væ Domine, & væ inclyte.

19. Sepulturam asini sepelietur, putrefactus & proiectus extra portas Ierusalem.

20. Ascende Libanum, & clama: & in Basan da vocem tuam, & clama ad transfuentes, quia contriti sunt omnes amatores tui.

21. Locutus sum ad te in abundantia tuæ, & dixisti: Non audiam: hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam:

22. Omnes pastores tuos pascet ventus, & amatores tui in captivitatem ibunt: & tunc confundèris, & erubesces ab omni malitia tua.

23. Quæ sedes in Libano, & nidificas in cedris, quomodo congemuisti cum venissent tibi dolores, quasi dolores parturientis?

24. Vivo ego, dicit Dominus: quia si fuerit Iechonias filius Ioakim regis Iuda, annulus in manu dextera mea, inde evellam eum.

25. Et dabo te in manu quærentium animam tuam, & in manu quorum tu formidas faciem, & in manu Nabuchodonosor

regis Babylonis, & in manu Chaldaeorum. 26. Et mittam te, & matrem tuam, quæ genuit te, in terram alienam, in qua nati non estis, ibique moriemini:

27. & in terram, ad quam ipsi levant animam suam ut revertantur illuc: non revertentur.

28. Numquid vas fictile atque contritum vir iste Iechonias? numquid vas absque omni voluptate? quare abiecti sunt ipse & semen eius, & proiecti in terram, quam ignoraverunt?

29. Terra, terra, terra, audi sermonem Domini.

30. Hæc dicit Dominus: Scribe virum istum sterilem, virum, qui in diebus suis non prosperabitur: nec enim erit de semine eius vir, qui sedeat super folium David, & potestatem habeat ultra in Iuda.

CAPUT XXIII.

Comminatur Dominus pastoribus qui gregem dispergunt ac lacerant, promittens se reduciturum reliquias gregis ad locum suum, ac suscitaturum pastores & germen David iustum, sub quo magna fruetur felicitate: vaticinatur quoque pseudopphetis æternum opprobrium, qui populum decipiunt, volentes ut obliviscatur nominis Domini, & prophetant absque Dei voluntate, sermonem Domini Onus appellantes.

1. Væ pastoribus, qui disperdunt & dilacerant gregem pascuæ meæ, dicit Dominus.

2. Ideo hæc dicit Dominus Deus Israël ad pastores, qui pascunt populum meum: Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos: ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum, ait Dominus.

3. Et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris, ad quas eiecero eos illuc: & convertam eos ad rura sua: & crescent & multiplicabuntur.

4. Et suscitabo super eos pastores, & pascunt eos: non formidabunt ultra, & non pavebunt: & nullus quæretur ex numero, dicit Dominus.

5. Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & suscitabo David germen iustum: & regnabit rex, & sapiens erit: & faciet iudicium & iustitiam in terra.

6. In diebus illis salvabitur Iuda, & Israël habitabit confidenter: & hoc est

Exech. 13. 3. & 34. 2.

Hæc est 2. prædictio iudiciorum Dei adversus regiam stirpem, & magistratus, cui consolacionem subicit promissam in-stauracione per Christum.

* Supr. 3. 15.

* Isai. 4. 2. 40. 11. & 45. 8.

Inf. 33. 14. Ez. 34. 11.

Dan. 9. 24. Ioan. 1. 45.

* Deut. 33. 28.

nomen, quod vocabunt eum, Dominus iustus noster.

7. Propter hoc ecce dies veniunt, dicit Dominus, & non dicent ultra: Vivit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Aegypti:

* Supr. 16. 14.

8. Sed: * Vivit Dominus, qui eduxit & adduxit semen domus Israel de Terra Aquilonis, & de cunctis terris, ad quas eieceram eos illuc: & habitabunt in terra sua.

9. Ad prophetas: Contritum est cor meum in medio mei, contremuerunt omnia ossa mea: factus sum quasi vir ebrius, & quasi homo madidus a vino a facie Domini, & a facie verborum sanctorum eius.

10. Quia adulteris repleta est terra, quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arva deserti: factus est cursus eorum malus, & fortitudo eorum dissimilis.

11. Propheta namque & sacerdos polluti sunt: & in domo mea inveni malum eorum, ait Dominus.

12. Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris: impellentur enim, & corruent in ea: afferam enim super eos mala, annum visitationis eorum, ait Dominus.

13. Et in prophetis Samariae vidi fatuitatem: prophetabant in Baal, & decipiebant populum meum Israel.

14. Et in Prophetis Ierusalem vidi similitudinem adulterantium, & iter mendacij: & confortaverunt manus pessimorum ut non converteretur unusquisque a malitia sua: facti sunt mihi omnes ut Sodoma, & habitatores eius quasi Gomorrha.

15. Propterea haec dicit Dominus exercituum ad prophetas: * Ecce ego cibabo eos absinthio, & potabo eos felle: a prophetis enim Ierusalem egressa est pollutio super omnem terram.

16. Haec dicit Dominus exercituum: * Nolite audire verba prophetarum, qui prophetant vobis, & decipiunt vos: visionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini.

17. Dicunt his, qui blasphemant me: Locutus est Dominus: * Pax erit vobis, & omni, qui ambulat in pravitate cordis sui, dixerunt: Non veniet super vos malum.

18. Quis enim affuit in consilio Domini, & vidit & audivit sermonem eius? quis consideravit verbum illius & audivit?

19. * Ecce turbo Dominica indignationis egredietur, & tempestas erum-

pens: super caput impiorum veniet.

20. Non revertetur furor Domini usque dum faciat, & usque dum compleat cogitationem cordis sui: in novissimis diebus intelligetis consilium eius.

21. * Non mittebam prophetas, & ipsi currebant: non loquebar ad eos, & ipsi prophetabant.

* Infr. 27. 15. & 29. 9.

22. Si stetit in consilio meo, & nota fecissent verba mea populo meo, avertissent utique eos a via sua mala, & a cogitationibus suis pessimis.

23. Putasne Deus e vicino ego sum, dicit Dominus? & non Deus de longe?

24. Si occultabitur vir in absconditis: & ego non videbo eum, dicit Dominus? numquid non caelum & terram ego impleo, dicit Dominus?

25. Audivi quae dixerunt prophetae, prophetantes in nomine meo mendacium, atque dicentes: Somniavi, somniavi.

26. Usquequo istud est in corde prophetarum vaticinantium mendacium, & prophetantium seductiones cordis sui?

27. Qui volunt facere ut obliviscatur populus meus nominis mei propter somnia eorum, quae narrat unusquisque ad proximum suum: sicut obliti sunt patres eorum nominis mei propter Baal.

28. Propheta, qui habet somnium, narret somnium: & qui habet sermonem meum, loquatur sermonem meum verum: quid paleis ad triticum, dicit Dominus?

29. Numquid non verba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus: & quasi malleus conterens petram?

30. Propterea ecce ego ad prophetas, ait Dominus: qui furantur verba mea unusquisque a proximo suo.

31. Ecce ego ad prophetas, ait Dominus: qui assumunt linguas suas, & aiunt: Dicit Dominus.

32. Ecce ego ad prophetas somniantes mendacium, ait Dominus: qui narraverunt ea, & seduxerunt populum meum in mendacio suo, & in miraculis suis: cum ego non misissem eos, nec mandassem eis, qui nihil profuerunt populo huic, dicit Dominus.

33. Si igitur interrogaverit te populus iste, vel propheta, aut sacerdos, dicens: Quod est onus Domini? dices ad eos: Vos estis onus. Projiciam quippe vos, dicit Dominus.

34. Et propheta, & sacerdos, & populus qui dicit: Onus Domini: visitabo super virum illum, & super domum eius.

35. Haec

35. Haec dicetis unusquisque ad proximum, & ad fratrem suum: Quid respondit Dominus? & quid locutus est Dominus?

36. Et onus Domini ultra non memorabitur: quia onus erit unicuique sermo suus: & pervertistis verba Dei viventis, Domini exercituum Dei nostri.

37. Haec dices ad prophetam: Quid respondit tibi Dominus? & quid locutus est Dominus?

38. Si autem onus Domini dixeritis: propter hoc haec dicit Dominus: Quia dixistis sermonem istum: Onus Domini: & misi ad vos, dicens: Nolite dicere: Onus Domini:

39. Propterea ecce ego tollam vos portans, & derelinquam vos, & civitatem, quam dedi vobis, & patribus vestris a facie mea.

* Supr. 20. 11. 40. * Et dabo vos in opprobrium sempiternum, & in ignominiam aeternam, quae numquam oblivione delebitur.

CAPUT XXIV.

Calathus bonarum ficuum designat captivos in Babylonia Iudeos, quos dicit Dominus se reducturum in terram suam, qui toto corde ad ipsum revertentur: calathus autem malarum ficuum significat eos qui manserunt Ierosolymis, ac postea fugerant in Aegyptum, quos dicit se daturum in opprobrium & maledictionem.

* Ann. M. 3405. Ant. Chr. 599.

1. Ostendit mihi Dominus: & ecce duo calathi pleni ficis, positi ante templum Domini, postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam filium Ioakim regem Iuda, & principes eius, & fabrum, & inclusorem de Ierusalem, & adduxit eos in Babylonem.

2. Calathus unus ficus bonas habebat nimis, ut solent ficus esse primi temporis: & calathus unus ficus habebat malas nimis, quae comedi non poterant, eod quod essent male.

3. Et dixit Dominus ad me: Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Ficus, ficus bonas, bonas valde: & malas, malas valde: quae comedi non possunt, eod quod sint male.

4. Et factum est verbum Domini ad me, dicens:

5. Haec dicit Dominus Deus Israel: Si- cut ficus haec bonae: sic cognoscam trans-

migrationem Iuda, quam emisi de loco isto in Terram Chaldaeorum, in bonum.

6. Et ponam oculos meos super eos ad placandum, & reducam eos in terram hanc: & aedificabo eos, & non destruam: & plantabo eos, & non evellam.

7. Et dabo eis cor ut sciant me, quia ego sum Dominus: & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum: quia revertentur ad me in toto corde suo.

* Supr. 7. 23. Infr. 31. 33.

8. * Et sicut ficus pessima, quae comedi non possunt, eod quod sint mala: haec dicit Dominus, sic dabo Sedeciam regem Iuda, & principes eius, & reliquos de Ierusalem, qui remanserunt in urbe hac, & qui habitant in Terra Aegypti.

* Infr. 29. 17.

9. Et dabo eos in vexationem, afflictionemque omnibus regnis terrae: in opprobrium, & in parabolam, & in proverbium, & in maledictionem in universis locis, ad quae eieci eos.

10. Et mittam in eis gladium, & famem, & pestem: donec consumantur de terra, quam dedi eis, & patribus eorum.

CAPUT XXV.

Quia noluerunt audire Ieremiam, nec reliquos prophetas adhortantes ad penitentiam, praedicit excidium Ierosolymorum, & captivitatem septuaginta annorum, ac deinde perditionem regum qui ipsos tenebant captivos: quapropter iubetur Ieremias civitatibus Iudae ac ceteris regibus terrarum propinare calicem furoris Domini: ululatum quoque praeannuntiat pastoribus, ac optimatibus.

* Ann. M. 3397. Ant. Chr. 607.

1. Verbum, quod factum est ad Ieremiam de omni populo Iuda in anno quarto Ioakim filij Iosiae regis Iuda, (ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis.)

2. Quod locutus est Ieremias propheta ad omnem populum Iuda, & ad universos habitatores Ierusalem, dicens:

3. A tertio decimo anno Iosiae filij Amon regis Iuda usque ad diem hanc; iste tertius & vigesimus annus, factum est verbum Domini ad me, & locutus sum ad vos de nocte confurgens & loquens: & non audistis.

4. Et misit Dominus ad vos omnes sermos suos prophetas, confurgens diluculo, mittensque & non audistis, neque inclinastis aures vestras ut audiretis.

Beros. apud Ioseph. & Euseb. 4. Reg. 17. 13.

5. cum diceret: * Revertimini unusquis-

* Supr. 18. 11. Infr. 35. 15.